

ผลงานประกอบการพิจารณาประเมินบุคคล
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ

ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล)

เรื่องที่เสนอให้ประเมิน

1. ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

เรื่อง การพยาบาลผู้ป่วยหลังได้รับการผ่าตัดใส่โลหะดามกระดูกหน้าแข็ง

2. ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
เรื่อง เอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยกระดูกหน้าแข็งหักที่ได้รับการ
ผ่าตัดตามเหล็กที่กระดูกหน้าแข็ง

เสนอโดย

นางสาวจารุดา ทองประเทือง

ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ

(ตำแหน่งเลขที่ รพจ.654)

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

สำนักการแพทย์

ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

1. ชื่อผลงาน การพยาบาลผู้ป่วยหลังไดรับการผ่าตัดใส่โลหะดามกระดูกหน้าแข็ง
2. ระยะเวลาที่ดำเนินการ 6 วัน (ตั้งแต่วันที่ 9 ธันวาคม 2557 ถึงวันที่ 14 ธันวาคม 2557)
3. ความรู้ทางวิชาการหรือแนวคิดที่ใช้ในการดำเนินการ

ความรู้ทางวิชาการ

กระดูกหน้าแข็งหัก หมายถึง กระดูกหน้าแข็งที่เปลี่ยนสภาพหรือรูปร่างไปหลังถูกแรงกระแทกแล้ว เกิดการแตกแยกของชิ้นกระดูกออกจากกัน โดยอาจจะเป็นการแยกจากกันของชิ้นกระดูกโดยสิ้นเชิงหรือ การหักที่ยังมีบางส่วนของกระดูกติดกันอยู่

กระดูกหน้าแข็ง เป็นกระดูกยาวทำหน้าที่รับน้ำหนักของร่างกาย ทางด้านบนของกระดูก เป็นข้อต่อ กับกระดูกต้นขา (ที่บริเวณข้อเข่า) และเป็นที่เกาะของเอ็นยืดกระดูกสะบ้า (patellar ligament) ผิวด้านหน้าของกระดูกหน้าแข็ง มีลักษณะค่อนข้างคม เป็นส่วนที่ไม่ถูกปักคลุน โดยกล้ามเนื้อจึงสามารถคลำกระดูกได้ตามแนวยาว ส่วนทางด้านล่างของกระดูกหน้าแข็ง ส่วนปลายเป็นข้อต่อ กับกระดูกข้อเท้า มีส่วนของกระดูกแหลมยื่นไปทางด้านในเรียกว่าตาตุ่นใน (medial malleolus) และยังมีแองเกล็กๆ ติดต่อกับกระดูกน่องทางด้านข้าง (วิวัฒน์ วจนะวิศมัย คณะ, 2554)

สาเหตุของการเกิดกระดูกหัก

1. มีแรงกระทำต่อกระดูกโดยตรง เป็นแรงกระทำต่อกระดูกหน้าแข็ง เช่น อุบัติเหตุจักรยานชนตัวกระดูกและสูญเสียกระดูกของเข็งกระแทกบริเวณหน้าแข็ง
2. มีแรงกระทำต่อกระดูกโดยอ้อม เกิดจากแรงภายนอกที่มีแรงกระทำไม่ผ่านกระดูกหน้าแข็งโดยตรง เช่น การหกล้มในขณะที่เท้าติดอยู่กับที่หรือการตกจากที่สูง (วิวัฒน์ วจนะวิศมัย คณะ, 2554)

พยาธิสรีวิทยา

กระดูกหักจะเกิดเมื่อมีพยาธิสภาพหรือมีแรงกระแทกบริเวณกระดูก ทำให้มีการฉีกขาดของเยื่อบุหุ้มกระดูกและเนื้อเยื่อกระดูก ส่งผลให้มีภาวะเลือดออกบริเวณปลายกระดูก ปริมาณของเลือดที่ออกส่งผลต่อ ความรุนแรงของโรคและอาจเกิดอันตรายต่อชีวิตได้ นอกจากนี้ยังพบว่าวัยส่วนที่หักสันลง ชิ้นกระดูกแยกจากกัน คล้ายได้เสียงกรอบแกรน (crepitus) ซึ่งเกิดจากการเสียดสีของปลายชิ้นกระดูกที่หัก (fragment) การเคลื่อนที่ของกระดูกส่วนที่หักจากตำแหน่งเดิมอาจทำลายอวัยวะใกล้เคียงให้เกิดบาดเจ็บได้ นอกจากนี้ยังพบว่า กล้ามเนื้อบริเวณกระดูกที่หักจะเกร็งตัว บริเวณกระดูกหักเกิดอาการบวม ที่อยู่นานจะทำให้เกิดพังผืด โดยเฉพาะการหักของกระดูกที่อยู่ใกล้ข้อ ซึ่งพังผืดที่เกิดขึ้นรอบข้อจะทำให้ข้อติดแข็ง (วิวัฒน์ วจนะวิศมัย คณะ, 2554)

อาการและการแสดง

1. มีอาการปวดมากบริเวณที่หัก